

"Bu son harb-i umumînin eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdadı ile ve merhametsiz tahribatı... Bir tek düşmanın yüzünden yüzer mâsumu perişan etmesi..." İzahı ve sonraki paragrafta saniyen diye başlanılıp, Risale-i Nur'u ehemmiyetle nazara verilmesinin hikmeti?

"Nev'-i beşer bu son harb-i umumînin eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdadı ile ve merhametsiz tahribatı ile..." diye başlayan uzun cümlede aşağıda bir kısmını nakledeceğimiz birçok hususa dikkat çekiliyor:

"Bu son harb-i umumînin eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdadı ile ve merhametsiz tahribatı. ... Bir tek düşmanın yüzünden yüzer mâsumu perişan etmesi. ... Mağlûpların dehşetli meyusiyetleri. ... Galiblerin dehşetli telâşları. ... Fitrat-ı beşeriyyedeki yüksek istidadatın ...yaralanması. ... Siyaset-i ruy-i zeminin pek çirkin, pek gaddarâne hakikî sûretinin görünmesi. ... Nev-i beşerin mâşuk-u mecâzîsi olan hayat-ı dünyeviyye, böyle çirkin ve geçici olmasından fitrat-ı beşerin hakikî sevdiği, aradığı hayat-ı bâkıyyeyi bütün kuvvetiyle arayacağı. ... "(1)

a. Bu uzun cümlede Üstad'ımız; özellikle âhir zamanda beşerin, isyan, küfran ve tecavüzatının neticesi olarak meydana gelen harb-i umumî ve onun neticesinde hâsıl olacak gelişmeler ve hâdisatı nazara veriyor ve istikbalde insanlığın Kur'ân hakikatleri ile buluşacağını müjdeliyor. Bu kısmın izahını yapar mısınız?

Bahsin tarihî teferruatına girmeden, o gün olduğu gibi, bu gün de tazeliğini koruyan, yarın da geçerli olabilecek olan temel ihtarları şöyle sıralayalım:

İnsanlar ellerine fırsat geçince başkalarını ezmekten, haklarına tecavüz etmekten geri durmuyorlar.

Fen ve tekniğin gelişmesi, insanları daha medenî yapıp, birlikte daha huzurlu bir hayat geçirmelerine hizmet edeceğine, bu imkânlar, insanların birbirlerini öldürmelerinde kullanılıyor; **"eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdada yardım ediyor."** Atılan bombalarla harbe katılmayan çocukların, yaşlıların, hastaların ve masum hayvanların da öldürülmesi en şiddetli bir zulümdür.

Medeniyetin imkânlarını böyle yanlış kullananlar, hem mağdur ettikleri milletleri dünyadan nefret ettiriyorlar, hem de en büyük zararı kendi ruh âlemlerine veriyor ve fitratlarındaki yüksek istidatları yaralamakla, zalim ve gaddarlar sınıfına dahil oluyorlar.

Dünyanın bu keşmekeş, bu zulümlü, bu huzursuz hali, insanların kalplerini ebedî saadete tevcih ediyor. Bu noktada, hakiki marifet ve hakiki teselli ancak Kur'ân'da olduğundan, akıllarını bütün bütün kaybetmeyenler neticede mutlaka Kur'ânı bulacaklardır.

Üstadımızın beyan ettiği gibi, Kur'ân-ı Kerim'in dört ana maksadı vardır: **"Tevhid, nübüvvet, haşir, 'adalet ve ibadet'."**

Ebed için yaratılan insan kalbini evvela, Ezelî ve Ebedî olan Allah'a iman, ikinci derecede ise âhirete iman tatmin edebilir. **"Necisin, nereden gelip, nereye gidiyorsun?"** suallerine mukni, makbul cevap veren ancak Kur'ândır ve onu beşere tebliğ eden de Allah Resulüdür (asm.).

Bir insan, kendisini ve bu âlemi Allah'ın yarattığına, her âzâsı ve her hissi hikmetle yaratılan insanın ölümle hiçliğe gömülmeyeceğine, böyle bir neticenin hem insanı hem de onu meyve veren kâinatı abes, hikmetsiz, manasız kılacağına inanırsa, başına gelen her türlü musibete karşı büyük bir dayanma gücü kazanır. Zira, kendisi sahipsiz olmadığı gibi, ölümün ötesi de hiçlik değildir.

Bu dünya imtihanının bir yönü de belaları sabırla karşılayabilmektir. Belaların gelmemesi yahut giderilmesi için insan kendine düşen vazifeyi eksiksiz olarak yerine getirecek, ondan sonra Allah'ın rahmetine ve hikmetine güvenerek O'na tevekkül edecektir.

"Allah, melce ve mencedir. Kâinattan küsmüş, dünya ziynetinden öğrenmiş, vücudundan bıkmış ruhlar." ancak Allah'a imanla mutmain olur ve O'nun mukaddes kitabında müjdesini verdiği ebedî saadete iman ve o yolda çalışmakla saadete erebilir. Bu dünyada da her türlü meşakkat ve ızdıraba rağmen huzurlu bir hayat geçirebilirler.

"... Bu hakikat noktasında kat'iyen Kur'ân'ın misli yoktur ve olamaz ve hiçbir şey bu mu'cize-i ekberin yerini tutamaz."

b. Üstadımız, bu cümleyi takip eden paragrafta "saniyen" diye başlayıp, Risale-i Nur'u ehemmiyetle nazara veriyor. Bunun hikmeti nedir?

Üstadımız, Nur Külliyyatındaki hakikatlerin, **"hem kalbi, hem ruhu, hem hissiyatı tam tenvir edecek ve ilâçlarını verecek bir tarzda hazine-i Kur'ân'ıyye"**den

alındığını beyan etmekle, Nur derslerinin bu zamanın manevî dertlerine deva ve suallerine cevap olduğunu haber veriyor.

Burada bir hususun ehemmiyetle nazara alınması gerekiyor:

Bütün dertlerin dermanı yeryüzünde serilmiş olan bitkilerde bulunmakla birlikte, biz onlardan doğrudan faydalanmaktan aciz olduğumuzdan, o bitkilerden yapılan ilaçları kullanmak üzere eczaneye müracaat ediyoruz.

Fetva konusunda da doğrudan Kur'ân'dan hüküm çıkarmaktan âciz olduğumuz için müçtehitlere, âlimlere müracaat ediyoruz.

Aynen bu iki konuda olduğu gibi, bu asrın manevî yaralarını tedavi ve suallerine cevap vermek için de Kur'ân'ın bir manevî tefsiri olan Nur Risalelerini okumak, anlamak ve muhtaç olanlara ulaştırmak durumundayız. Böylece, Kur'ân'a ve imana en güzel şekilde hizmet etmiş oluruz.

(1) bk. [Sözler, On Üçüncü Söz, İkinci Makam.](#)